

Διώκτη μας

Και αυτή την 25η Μαρτίου δεν άλλαξε τίποτα, όπως όλα τ' άλλα χρόνια, σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή σου στην κατάθεση στεφάνων μετά τη Δοξολογία. Κατόπιν αυτού ίσως σταματήσει η σύλη να μιλάει για την υλοποίηση της απόφασης των επισήμων να μη σε παίρνουν μαζί τους, όταν περνάνε μπροστά μας εξερχόμενοι του ναού και κατευθυνόμενοι προς το ηρώο των πεσόντων για την επιμνημόσυνη δέηση.

Αυτή τη φορά κόπηκες μες στο πλήθος και, αν δεν υπήρχε η απαστράπτουσα πατερίτσα, θα περνούσες απαρατήρητος μέσα στο συνωστισμό.

Ασυναίσθητα μου 'ρθε στο μυαλό η σκηνή εκείνη με τους συντρόφους του Οδυσσέα που κρύφτηκαν κάτω από τα πρόβατα, προκειμένου να περάσουν απαρατήρητοι από τον πανίσχυρο τυφλωμένο Κύκλωπα Πολύφημο... Εσύ κρύφτηκες προκειμένου να περάσεις μπροστά από τον πιστό λαό, που φίμωσες με τα ασφαλιστικά μέτρα που έκανες στα κοσμικά δικαστήρια. Πάντως, λίγο τον βλέπω τον καιρό σου στη Μητρόπολη. Ήδη άρχισαν κάποιοι ξύπνιοι να στρίβουν. Βλέπεις τα ποντίκια πρώτα εγκαταλείπουν το σκαρί που αρχίζει να βυθίζεται...

Σ' αυτές τις λίγες γραμμές, διώκτη μας, θα ήθελα να σου πω ότι όσο είναι καιρός να αλλάξεις τακτική στο θέμα του Τρικαμινά. Σαν σύγχρονη Ηρωδιάδα ενέπλεξες αρκετά άτομα στην ανόσια πράξη της κατατόμησης ενός ασκπτού, όπως τότε η Σαλώμη, ο Ηρώδης, οι

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

στρατιώτες, ο δήμιος κ.α. αποκεφάλισαν τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο. Πρώτα-πρώτα πίεσες τον πολύτεκνο ιερέα να αποφασίσει το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο (έστω και με αλλαγή ορισμένων επιτρόπων) για την «εξορία» του π. Ευθυμίου από τον Προφήτη Ηλία των Αρπελακίων. Πολλοί παλαιοί παραλληλίζουν την περίπτωση εκδιώξεως από τα Αρπελάκια ενός επισκόπου, προ πολλών ετών, με την περίπτωση του π. Ευθυμίου και διηγούνται το τι τράβηξαν τότε τα Αρπελάκια από την αδικία εκείνη. Να 'ναι τυχαίο το σοβαρότατο τροχαίο που συνέβη στον παπά, που χρειάστηκαν μήνες για να συνέλθει; Ή είναι τυχαία αυτά που διηγούνται οι επιτροπικοί ότι «είδαν» πολλά και μετάνιωσαν, γιατί συνετέλεσαν στην εξορία ενός ασκπτού;

Βλέπουν τον Προφήτη Ηλία να ερπύζει, να γίνεται στέκι και καταφύγιο παράνομων πράξεων. Μετέτρεψαν τον τόπο της άσκησης και της προσευχής σε χοροστάσι των δαιμόνων που πανηγυρίζουν για την άλωση, για την εκπόρθση. Ποιοι, άραγε, βοήθησαν σ' αυτό;

Αλήθεια, διώκτη μας, γιατί δεν καλύπτεις το κενό με το να στείλεις κάποιον από τους δεκάδες νεαρούληδες που φόρεσαν το τριήμερο μοναχικό σκουφάκι; Να πάει να ασκηθεί στην έρημο μακριά από τα διαμερίσματα, το internet, την πλάσμα τηλεόραση, το DVD, τα πάρτυ και τις καφετέριες. Ακόμη και ο Πρόεδρος της ιστορικής κοινότητας των Αρπελακίων εκφράζεται με τα καλύτερα λόγια για τον π. Ευθύμιο.

Αλλά εκεί που έσφαλες σοβαρά είναι ότι άνοιξες την πόρτα της Συνόδου

στον Τρικαμινά, στέλνοντάς τον σε βήμα που νάχει απέναντί του τόσους συνεπισκόπους σου. Ήταν μια παγίδα γι' αυτούς, αυτός ο άνισος αγώνας με ένα τραχύ, γυμνασμένο ασκπτή. Αυτός έχει αφιερώσει τον εαυτό του στο Θεό και οι άλλοι οι καλοπερασάκηδες, με τα αφράτα χέρια, βασίζονται και καυχώνται για το αξιωματί τους. Εσύ δε, από το θεωρείο, τρίβοντας τα χέρια σου απολαμβάνεις το θέαμα... Πρέπει να τους ζητήσεις συγγνώμη που τους «πέταξες» την καυτή πατάτα, την απασιμασμένη χειροβομβίδα της Ορθοδοξίας. Χωρίς να το καταλάβεις, εν τη απελασία σου, τους έστρες στον τοίχο να τους πυροβολεί αλύπτητα με τον ορθόδοξο λόγο και την ασκπτική του βιοτή, ενός αξιού γέροντος. Να τους λούζει κρύος ιδρώτας όταν τους ελέγχει για τα αιρετικά «ανοίγματα» των ημερών, παρουσιάζοντας φωτογραφίες και να «νπιάζουν» στις δικαιολογίες, με αποτέλεσμα αντί να δικάζουν να αναγκάζονται να απολογούνται ψευδόμενοι. Γερό χουνέρι τούς έστρες!!! Τους έφερρες το λιοντάρι της Ορθοδοξίας, από τα λαγκάδια και τις ερημιές του Κισσάβου, επειδή σε ενοχλούσε ο βρυχηθμός του και αντί να το αφήσεις στην σουχιά του, τόνιξες στη Μονή Πετράκη, στο Συνοδικό δικαστήριο. Έκανες τη Μονή Πετράκη (το Συνοδικό) ρωμαϊκή αρένα και συ σαν σύγχρονος Νέρωνας παρακολουθείς τον αγώνα.

Και οι φουκαράδες οι μονομάχοι – δεσποτάδες τρέχουν έντρομοι στις καταπακτές – αυτόματες πόρτες ισχυρά φυλασσόμενες – τρέχουν οι καήμενοι

προσπαθώντας να κρύψουν τον φόβο και την αγωνία τους, πίσω από τα φιμέ τζάμια των αυτοκινήτων τους!!! Άστα, είναι πολύ εξοργισμένοι με την ενέργειά σου αυτή...

«Βούλωσες» το στόμα του λαού στη Λάρισα, με ασφαλιστικά μέτρα, αλλά δεν σταμάτησες εκεί. Διοχέτευσες, πάσαρες τις αποδοκιμασίες του λαού έξω από τη Σύνοδο. Ζήτη συγγνώμη, η αντίστροφη μέτρηση έχει ήδη αρχίσει.

Και κάτι τελευταίο, διώκτη μας. Είδα στο τελευταίο έγχρωμο περιοδικό σου, στο οπισθόφυλλο, μια φωτογραφία από τη συγκέντρωση των Επιταφίων στην κεντρική πλατεία. Καμαρώνει κανείς ένα «καρμπινάτο» φωτομοντάζ. Αυτός, όμως, που τόκανε δεν πρόσεξε τη λεπτομέρεια ότι ο περισσότερος κόσμος σουχέ γυρισμένος us πλάτες!!! Και διερωτήθηκα: «αυτούς που του γυρίσανε us πλάτες, γιατί δεν τους έκανε αγωγή κι έκανε σε μένα»; Αν μάλιστα είχαμε και ήχο θα ακούγαμε και τον «βήχα» τους, ένας επιπλέον λόγος για μύηση...

Πάντως, ένα να θυμάσαι. Η αγάπη μου είναι πολύ μεγαλύτερη απ' όσους σε περιτριγυρίζουν. Κι αυτό θα το διαπιστώσεις, όταν ενώ όλοι αυτοί θα σε εγκαταλείπουν και θα σε αναθεματίζουν (ήδη άρχισαν κάποιοι να διαχωρίζουν τη θέση τους), εγώ θα είμαι κοντά σου...

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοιχτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός, που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες.)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΣ

Εφ' όσον στον τόπο μας θα υπάρχουν ψοφοδεείς χριστιανοί που επιτρέπουν στην ψυχή τους να στεγάσει την πα-ράνομη και αντιφατική σύζευξη χριστιανισμού και φόβου είμαστε υποχρεωμένοι να μιλήσουμε και για το ζήτημα αυτό. Το θέμα είναι μέγα και αποφασιστικό! Αν κανείς θέλη να βρίσκεται στην αλήθεια δεν πρέπει να το αγνοή. Γιατί Χριστιανισμός και φόβος είναι δυο πράγματα αντίθετα και είναι αδύνατο να συνυπάρχουν όπως η φωτιά με το νερό. Ο Χριστιανισμός είναι το νερό της ζωής που οβύνει τη φωτιά του φόβου. Ο Χριστιανισμός είναι η φωτιά της αληθείας που λυώνει τη παγωνιά του φόβου. Ο Χριστιανισμός είναι ο πανίσχυρος κεραυνός της Νίκης που διαλύει τα λάβαρα και τα κάστρα του εχθρού! Ο Χριστιανισμός είναι η αλήθεια. Μα δεν είναι μονάχα η αλήθεια, είναι και η ζωή. Και δεν είναι μονάχα η ζωή, είναι και η Νίκη κατά των εχθρών της αληθείας και της ζωής. Έχει και το θησαυρό και τη δύναμη να προστατεύει το θησαυρό από τους κλέφτες. Η προστασία που παρέχει ο Χριστιανισμός είναι πλήρης καθ' όλα. Τί έχει λοιπόν να φοβηθεί ο Χριστιανός; Εξουσιάζει και το «Ναι» και το «Όχι» που σπρέφεται κατά του «Ναι». Γνωρίζει τα πάντα και ως γεγονός και ως σκοπόν. Ξέρει το παρελθόν, κα-τέχει το παρόν και εξουσιάζει το μέλλον. Είναι ήσυχος διότι είναι βέβαιος. Είναι βέβαιος διότι γνωρίζει. Γνωρίζει διότι «αι χείρες αυτού εψηλάφησαν» τον Θεόν. Διότι ήκουσε την φωνή του, συνέφαγε μαζί του, είδε την αγωνία αλλά και τη δόξα του.

Ο Χριστιανισμός είναι πάνοπλος για να νικά τον φόβο. Τον κάθε φόβο. Ο Αρχηγός του όχι μονάχα δίδαξε την αλήθεια και το θάρρος, αλλά και το έζησε σ' όλες του τις συνέπειες. Το έζησε μέχρι του σταυρού! Και δεν έμεινε στον τάφο. Βγήκε νικητής. Μα

όχι για τον εαυτό του. Ονομάστηκε «πρωτόκοκκος εκ των νεκρών» για μας που θα τον ακολουθήσουμε. Τί φοβάσαι λοιπόν Χριστιανέ μου; Τί κρύβεσαι σαν σαλιγκάρι στο καβού-κι σου; Τί φοβάσαι να σπκώσης το ανάστημά σου να κυτάξεις τον εχθρό στα μάτια; Τί φοβάσαι να πης την αλή-θεια ή έστω να την ακούσης που την διακρύπτει ένας άλλος; Γιατί έγινες σαν νάνο και ζάρωσες μέσα στην γονίτσα σου, ενώ το χέρι του Κυρίου σε τρα-βάει ψηλά, στην ίσια σιά-σι, στην σφαίρα της θεϊκής παρρησίας; Φοβάσαι τους Ισχυρούς της γης; Είναι γελοίοι μπροστά σ' Εκείνον! Φοβάσαι το σκότος; Διελύθη! Φοβάσαι τον θάνατο; «Κατεπόθη!» Τί φοβάσαι;

Πρέπει, «χριστιανικό ανθρωπάκι» να σου το πούμε ερείς. Φοβάσαι γιατί απλούστατα είσαι ένα «ανθρωπάκι». Και είσαι «ανθρωπάκι» γιατί απλούστατα δεν είσαι Χριστιανός! Μέσα στην Πολιτεία του Χριστού δεν υπάρχουν ανθρωπάκια, υπάρχουν άνθρωποι! Δεν υπάρχουν νάνοι υπάρχουν αναστήματα! Δεν υπάρχουν βλάγια και λάχανα! Υπάρχουν κυπαρίσσια και δρυς! Δεν υπάρχουν σαύρες και κάρθαροι. Υπάρχουν λιον-τάρια απρόμητα και αετοί υψιπέτει!

Αν λοιπόν, σύ, «χριστιανικό ανθρωπάκι» και γίνω σαυρίδιο, βρίσκεσαι στην Πολιτεία του Χριστού, μάθε ότι βρίσκεσαι κατά λάθος. Ότι δεν είσαι υπήκοος της Πολιτείας αυτής. Ότι επομένως πρέπει αμέσως να παρουσιασθής στην Υπηρεσία Αλλοδαπών για να πάρης την άγουσα προς την Πολιτεία των ερπετών, των εντόμων των αλόγων ζώων, στην οποία και ανήκει! Αν αυτά σου φαίνονται σκληρά, κατηγορήσε τον εαυτόν σου. Που ενώ ήσουν «εν τιμή» «ωμοιώθης τοις κτήνεσι τοις άνοτοις!» Μάθε το καλά. Δεν μπορείς νάσαι στο Κράτος του Θεού και να φοβάσαι. Όπως δεν μπορείς νάσαι στην φωτιά και να κρυώνης. Όταν φοβάσαι ή

αμφιβάλεις για την δύναμη του Θεού ή δεν ακολουθείς τις εντολές του. Προτού αμαρτήσουν οι Πρωτόπλαστοι δεν ήξεραν τι θα πη φόβος. Άμα αμαρτήσαν ο φόβος έγινε κτήμα και τύραννος τους. Και συ λοιπόν «χριστιανικό» σκαθαράκι για να φοβάσαι κάτι συμβαίνει. Κάπως δεν είσαι εν τάξει και ζητάς την προστασία του κελύφους. Που δεν είσαι εν τάξει; Σύ το ξέρεις. Μπορεί να μην έχεις αγάπη μέσα σου. Η πραγματική αγάπη διώχνει τον φόβο. Άμα αγαπάς τον Θεό μπορείς να βλέπεις το έργο Του και την αλήθεια Του να καταπολεμείται και συ να αδρανής; Όχι! Θα αδιαφορήσεις για όλα – ακόμα και για τον θάνατο – και θα πάρης μέρος στη μάχη σαν αληθινός στρατιώτης του Θεού. Δεν τόκαμες αυτό; Εί-σαι λιποτάκτης, ένας φοβιτοιάρης λαγός που το βάζει στα πόδια στον πρώτο θόρυβο! Τί νομίζεις; Λαγοί και αλεπούδες λυμαίνονται και διασκορπίζουν τους θησαυρούς του Θεού! Ήλθε ένας συνδρομητής στα Γραφεία μας και ζήτησε να διαγραφεί. Επειδή ήτο γνωστός μας «ευσεβής Χριστιανός» τον ρωτήσαμε γιατί θέλει να διαγραφεί. Γιατί «είσθε κομμουνιστάι» απαντ-ά! Γιατί είμαστε κομμουνιστάι; τον ρωτήσαμε. Βάλατε, μας λέει, πέρα ως πέρα στην «Χ. Δ.» «Γρηγόριος Λαμπράκης!» Το διάβασες το άρθρο; Του λέμε με έκπληξη. Τί να το διάβασω, προσθέτει, ο τίτλος τα λέει όλα! Κυριολεκτικά τα χάσαμε. Ποτέ δεν φανταζόμαστε τέτοια προτακατάληψη και έλλειψη κρίσεως! Μπορεί λοιπόν έτσι να υπάρξει Χριστιανισμός; Όταν ο Κύριος συνιστά την έρευνα των Γραφών και την συνειδητή ομολογία της πίστεως, πως οι σημερινοί Χριστιανοί θα τα καταργήσουν; Κατάργησι της ελευθερίας της συνειδή-σεως, της ψυχής και της σκέψεως σημαίνει κατάργησι της διδασκαλίας του Χριστού. Ας το μάθουν καλά όλοι. Ο Υιός του Θεού δεν θέλει ρομπότι, ανθρωπάκια, σκαθαράκια, νάνους και σιγα-

νοπαπαδιές! Δεν θέλει φαρισαίους και υποκριτές, ούτε και κολοκύ-θια νερόβραστα! Είναι εκλεκτικός. Πολύ εκλεκτικός. Τόσο που αν και είναι πολλοί οι «κλποί» ενώπιον του λίγοι θ' αποδειχθούν τελευταία οι «εκλεκτοί!» Θέλεις λοιπόν νάσαι εκλεκτός; Θα μπης στη φωτιά! Θα μπης στη Χριστιανική αυταπάρνησι - σ' αυτό το πυρακτωμένο καμίνι του Ευαγγελίου – θα καίς, θα λυώνεις, θα ψηθής κι' ότι μείνη! Σήμερα η φωτιά του Θεού, που δοκιμάζει τα παιδιά του, είναι ο κοινωνικός αγώνας, ο αγώνας για την χειραγώγησι της επιστήμης και της τεχνικής από την αγάπη και την ελπίδα του Θεού! Μπήκες σ' αυτή την φωτιά; Είσαι στην αλήθεια. Θυσιάζεσαι για να διαλυθούν τα σκοτάδια, οι αδικίες και ο πόλεμος; Είσαι παιδί του Θεού, και μη φοβάσαι τίποτα! Είσαι απεναντίας μακρυά, στη δουλίτσα σου, το κουζούρι σου τη λάσπη σου; Ε, τότε μην αυταπατάσαι. Είσαι ένα γουρουνίσιο ανθρωπάκι, καλοθερμένο, παχουλό, φαγούδικο, ανόητο, γελοίο, βρώμικο! Δεν έχεις μερίδιο στο Θεό. Ο Θεός θα σε κάμη εμετό! Κι' ασ κάνεις τον ευσεβή, τον ελεήμονα τον «εν τάξει». Είσαι ένας συνθηκολόγος, ένας χλιαρός, ένας ψεύτης, ένας ανό-πιος! Δεν κάνεις για την βασιλεία του Θεού!

Πρόσεξε λοιπόν! Πρόσεξε πως σκέπτεσαι, πως περιπατείς, πως ζής. Μη «ως άσοφος, αλλ' ως σοφός. Εξαγοραζόμενος τον καιρόν ότι αι ημέραι πονηραί εισίν» (Εφ. Ε, 15).

(Σ.Σ): Μετά την εκδημία προς Κύριον, του αιμνήστου Νίκου Στ. Ψαρουδάκη, αναδημοσιεύουμε, κατά καιρούς, άρθρα – κείμενά του, τα οποία έχουν διαχρονική αξία και επιλέγονται από το ανεξάντλητο πνευματικό «ταμείο» του. Ένα απ' αυτά είναι και το παραπάνω κείμενο, που πήραμε από το βιβλίο του «ΚΑΤΗΓΟΡΩ» (Στ' έκδοση, Αθήνα 1966, σελ. 69-72):